

„На първо време, необходимо е, живото ви участие *при изборитѣ за делегати да прокарате нашѣ кандидати*. Ако редовнитѣ членове надминаватъ 50, *избирайте непременно двама*“.

Така се мобилизираха учителитѣ широки социалисти въ 1905 год. Свикаха тайното си заседание 3 дена преди учителския конгресъ и поеха кормилото на Съюза въ свои ржце. Държатъ го тѣ и до днесъ. Презъ всичкото време Съюзътъ не е билъ неутраленъ нито къмъ партията на широкитѣ, нито къмъ синдикалния имъ съюзъ.

Въ едно отъ Легиеновитѣ издания на интернационалното работнишко движение, (Zenter Ynternationaler Bericht über die Gewerkschaftsbewegung“ 1912 год., печатано въ Берлинъ 1913 год.) широкитѣ социалисти даватъ сведения за своя Общъ синдикаленъ съюзъ и за присъединенитѣ къмъ него професионални съюзи. На стр. 169, като изброяватъ съюзитѣ въ „Съюза на съюзитѣ“, въ което число влизаше и БУС, тѣ пишатъ:

„За да можемъ да оценимъ влиянието на намиращето се подъ наше ржководство работническо движение, трѣбва да вземемъ подъ съображение и даннитѣ на тѣй наречения „Съюзъ на съюзитѣ“. Тия сж именно съюзитѣ, които се управляватъ отъ преданни намъ другари, намиратъ се въ най-тѣсни връзки съ нашето синдикално движение, сж кръвъ отъ нашата кръвъ, обаче, присъединението имъ къмъ нашия синдикаленъ съюзъ, самитѣ ние сме избѣгвали до сега по причина на целесъобразностъ (нека читателитѣ се сетятъ, коя е тази „причина на целесъобразностъ“ б. н.). Напротивъ, въ съюзитѣ, които сж присъединени къмъ нашата централна комисия, *изтѣкната е по-силно широкосоциалистическата боя*, за да се противопостави на тѣснашкия синдикаленъ съюзъ, равноцененъ опонентъ“...

При „Лигата на народитѣ“ въ Женева има основано „Международно бюро на труда“. То издава свой годишникъ. Въ изданието си отъ 1923 год. „Annuaire international du travail“ (трето по редъ) сж вписани адреситѣ на всички професионални организации отъ цѣлия свѣтъ и тѣхната принадлежностъ. Дадени ни сж и за съюзитѣ въ България (официални). На стр. 552 сж вписани всички работнически професионални съюзи (на брой 19), причислени къмъ Общия раб. синдик. съюзъ (съ секретаръ Г. Димитровъ), а на стр. 556 сж отбелязани подъ редъ *работническиятъ профес. съюзи*, причислени къмъ *общодѣлския синдикаленъ съюзъ* (ул. „Нишка“, № 15), къмъ които сж прибавени: 1) Желѣзничарски съюзъ, съ секретаръ Исаевъ, 2) Т.-п. съюзъ, секретаръ Алековъ и 3) Български Учителски Съюзъ, председателъ Д. Негенцовъ!...

Но на подобни противоречия не сж чужди и „неутралиститѣ“. Така, напр., въ последния XXXII конгресъ на БУС председателътъ на Съюза, Д. Негенцовъ, когато говори по политиката и идеологията на Съюза, казва: „Нашата организация не е ханъ, въ който всѣки може да влѣзе“.

„Политическитѣ убеждения на никой учител не ни интересуватъ. (Хайде холанъ, нима е вѣрно това! б. н.). Въ нашата организация има влѣзли и учители комунисти. Ако тѣ служатъ на идеала на човѣшкото добруване (както напр. служатъ социалфашиститѣ, б. н.),